

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΕΤΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 18—'Εν δι ταῖς ἑπαρ. φρ. 18—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΤΕΣΣΑΡΕΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
Β'.

Πρὸς τὸν Κύριον Διευθυντὴν τοῦ Μὴ Χάνεσαι.

Εἶχον γράψει τὴν πρώτην μου ἐπιστολὴν χρονολογουμένην, ὡς δὲν ἐνθυμείσθε, ἀπὸ 2 'Ιανουαρίου, ὅτε μοι ἐδόθη ἐκ τοῦ ταχυδρομείου φάκελλος ἑπαρχιακῶν φύλλων. Τὸ πρῶτον ἐκτυλιχθὲν ἦτο ὁ 'Εμπορικὸς Παρατηρητὴς Πατρῶν. Ὡς ἡ πρωτοχρονιάτικη Ὠρα εἶχε καὶ αὐτὴ ἐπιθεώρησιν τοῦ λήξαντος ἔτους καὶ ὠμίλει περὶ τοῦ ζητήματός μας. Πόση δὲ ὑπῆρξεν ἡ εὐαρέσκειά μου ὅταν ἠδυνάμην νὰ ἐπαναλάβω κατὰ νοῦν τὸ τετριμμένον περὶ τῆς συμπτώσεως τῶν μεγάλων πνευμάτων, προκειμένου περὶ τοῦ ἑπαρχιώτου δημοσιογράφου καὶ τοῦ πρῶην καὶ μέλλοντος πρωθυπουργοῦ. Ἀμφότεροι μετεχειρίζοντο ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἐπιχείρημα, τοῦ ὁποῦ τοῦ κωμικῶς ἐσφαλμένον ὑπέδειξα ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἐπιστολῶν μου. Ἀμφότεροι ἐζήτησαν νὰ πείσουν τὸν κόσμον ὅτι ἡ Ἑλλάς πρέπει νὰ πολεμήσῃ καὶ κατὰ τῶν δυνάμεων καὶ μετὰ τῶν δυνάμεων, διότι ἐντολὴν τῆς Εὐρώπης πρόκειται νὰ ἐκτελέσῃ, ὡς ἡ Ἀυστραλιανὴ γαρία, ἥτις ἐντολὴν τῆς Εὐρώπης ἐξέτελεσε καταλαβοῦσα τὴν Βόσναν καὶ τὴν Ἑρζεγοβίαν! Ὅταν ἀνεκοίνωσα τὴν σύμπτωσιν αὐτὴν εἰς κύκλον τινα φίλων, εἰς ἐξ αὐτῶν, ἐκ τῶν τυφλῶν ὀπαδῶν τοῦ κόμματος, ἐζήτησε νὰ ἐξάρῃ τὴν ἐκτακτὸν εὐφυῆν τοῦ ἑπαρχιώτου δημοσιογράφου διὰ νὰ μὴ προσβληθῇ πολὺ ὁ ἀρχηγός του· ὁ ἄλλος, μεταχειριζόμενος διὰ λογαριασμόν του καὶ τοὺς δύο αὐτοῦ ὀφθαλμοὺς, μετὰ μεγάλης ἐτοιμότητος ἄς γίνῃ τότε, εἶπε, αὐτὸς πρωθυπουργός!

Ἀναγκάζομαι καὶ τὴν δευτέραν μου ἐπιστολὴν ν' ἀφιερῶσω ἐξετάζων τὰ ἔργα καὶ ἡμέρας τοῦ κυρίου ἀπαρασκευάσαντος τὴν Ἑλλάδα», ὡς ὠνόμασαν οἱ ἀγαθοὶ τοῦ Πύργου σταφιδοκτῆμονες ἐπὶ ἀψίδος τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐπειδὴ αἱ ἐπιστολαὶ μου ἀφορῶσι τὸ μέγα ζήτημα τῆς ἡμέρας τὸ περὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, ἐπειδὴ καὶ τὰ ἐθνικώτερα παρ' ἡμῖν τῶν ζητημάτων λαμβάνουσιν ἐδῶ ὡς καὶ παντοῦ, ἀλλὰ κυρίως ἐδῶ, τύπον προσωπικόν, ἐπειδὴ

εἰς τὸ δίλημμα τοῦ ἐπικινδύνου ἔμπρὸς καὶ τῆς οὐχὶ ἀκινδύνου ὑποχωρήσεως, ἐσπρωξε τὴν Ἑλλάδα τὸ Διάταγμα τῆς Ἐπιστρατείας, δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους μὴ στενοχωρηθῆτε ἂν συχνὰ πυκνὰ θὰ βλέπητε ῥέον ἐκ τῆς γραφίδος μου τὸ ὄνομα τοῦ ἀεζόχου ἀνδρός».

Καὶ ὅτι τὸ μέγα ζήτημα τῆς ἡμέρας ἔχει πολλὴν τὴν προσωπικότητα, τοῦτο μόνον ἐν Ἑλλάδι δὲν ἐμποιεῖ ἐκτακτὸν ἐντύπωσιν, διότι ἐν Ἑλλάδι ὅλα εἶναι συνδεδεμένα μετὰ προσώπων, διότι τὰ πρόσωπα ἀντιπροσωπεύουν τὸ κράτος, οὐχὶ δ' ὁ τόπος καὶ ὁ λαός. Εἰς τὸ προκειμένον ζήτημα ἀντικαταστήσατε τὴν προσωπικότητα διὰ τῆς τρικουπικότητος καὶ ἔχετε τὴν κλεῖδα τοῦ ζητήματος εἰς χεῖράς σας. Ὁ κ. Τρικούπης διαφέρει κατὰ τοῦτο τοῦ κ. Κουμουνδούρου — ὅτι φορεῖ προσωπεῖον. Ὁ κ. Κουμουνδούρος σὰς φωνάζει δι' ὅλων τῶν ἔργων καὶ δι' ὅλων τῶν λόγων του: θέλω τὴν ἐξουσίαν διὰ τὴν ἐξουσίαν. Ἐπομένως δὲν ἀπατᾷ κανένα· ὁ κ. Τρικούπης ἐνῶ θέλει καὶ αὐτὸς τὴν ἐξουσίαν διὰ τὴν ἐξουσίαν, δὲν ἔχει τὴν τόλμην νὰ τὸ δηλώσῃ, ἐφ' ᾧ εὐρίσκει ἐκάστοτε μίαν ἀφορμὴν, ἐν ἀθουμάτιον, τὸ ὁποῖον ὀνομάζει ἀρχὴν καὶ τὸ ὁποῖον ἄλλοτε εἶναι ἡ ἀποκατάστασις τῶν κλονισθέντων νόμων, ἄλλοτε ἡ κατάργησις τῆς δεκάτης καὶ ἄλλοτε ὁ πόλεμος. Ἐννοεῖται ὅτι ταῦτα πάντα συνδέει μετὰ τόλμης καὶ ἀποφασιστικότητος οὐκ ὀλίγης καὶ ἐδῶ ὑπερτερεῖ τοῦ συναδέλφου του ἀρχιπολιτευομένου. Καθυστερεῖ ὅμως ἐπὶ νοημοσύνη, περιπίπτει εἰς χονδροειδεῖς ἀντιφάσεις, ἀνακρούει εὐκόλα πρύμναν, ἐργάζεται πολλάκις ἐκ πείσματος καὶ ἐναντίον τοῦ τόπου καὶ δύναται νὰ ἀναγάγῃ τὴν τόλμην του, ἥτις παρ' αὐτῷ δὲν εἶναι πεφωτισμένη τόλμη, ὡς παρὰ τοῖς ἀληθῶς μεγάλοις ἀνδράσι, ἀλλὰ φέρει τόνον ζωϊκοῦ ἐνστίκτου, μέχρι τοῦ κινδύνου τοῦ νὰ σύρῃ τὸν τόπον του εἰς καταστροφὴν. Ἀμφότεροι ὅμως εἶναι οἱ παλαιοὶ ἄνθρωποι, μεταχειρίζονται τὰ αὐτὰ μέσα, ἐργάζονται προσωπικῶς, ὄχι τοπικῶς, δὲν ἀνατριχιάζουν ἀπέναντι τῆς παραουσίας τοῦ Κράτους, ὀδηγοῦν τὸν τόπον μετ' ἐλαφρᾶς καρδίας εἰς τὴν χρεωκοπίαν ἀφ' ἑνὸς καὶ τὴν κοινωνικὴν ἐπανάστασιν ἀφ' ἑτέρου.

Ἰδίως εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα, ἀφ' ἧς ἀπεσῆθη ἀπὸ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς καὶ πρὸ τοῦ μοιραίου αὐτοῦ θανάτου

ὁ Δελγηώργης, ἀμφότεροι βαίνοντες ἐπὶ πηλοβατίδων θυζόνται μέχρις ἀσπραγάλων εἰς τὸν αὐτὸν βόρβορον καὶ πότε ὁ εἰς ὀδηγεῖ, πότε ὁ ἄλλος ὀδηγεῖται. Δὲν ἔχω τὴν ὑπομονὴν τοῦ κ. Δελγηιάννη νὰ ἐπαναλάβω ἐδῶ ὅλην τὴν ἱστορίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνομασθέντος ζητήματος, συνοδεύων αὐτὴν μετ' ἐγγράφων, ἀγορεύσεων, μαρτυριῶν, διακινώσεων. Ἀλλὰ τὰς γενικὰς αὐτοῦ γραμμάς τὰς ἐνθυμούμεθα ὅλοι καὶ αὐταὶ εἶναι αἱ ἐνδιαφέρουσαι. Ἐνθυμείσθε ὅτι ὅλην τὴν ἱστορίαν τοῦ Δομοκοῦ τὴν ἡμνήστευσεν ὁ ἀπαρασκευάσας τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐξέφρασε τὴν βροντώδη εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὴν κυβέρνησιν τὴν διατάξασαν τὴν ἐξοδὸν τοῦ στρατοῦ καὶ τὴν διατάξασαν τὴν εἰσοδὸν τοῦ στρατοῦ. Ἀλλ' ἀκριβῶς ἐκείθεν ἀρχονται αἱ ἀμαρτίαι τῆς Ἑλλάδος. Ἐκείθεν **διγάζεται** ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐν αὐτῆς μέρος ἐργάζεται αὐτογνωμόνως, διατάσσει ἐξ ὅσους, διοργανίζει πετώματα, συστηματοποιεῖ ἐπαναστάσεις, παρασκευάζεται εἰς πόλεμον, συνομολογεῖ δάνεια, συγκαλεῖ ὑπὸ διάφορα ὀνόματα καὶ διαφόρους ἡλικίας τὸ ἔθνος εἰς ἐπιστρατεύσειν, ἀπειλεῖ, βοᾷ, ἀξιοῖ, ἀπορραίζει· τὸ δὲ ἄλλο κενυρὸς, μὲ στάκτην ἐπὶ κεφαλῆς, ἀνυπόδητον ὡς προσκνητῆς, μὲ δίσκον εἰς τὴν μίαν χεῖρα ὡς ἐπαίτης καὶ κλάδον εἰς τὴν ἄλλην ἐλαίαις ὡς Συμεῶν στυλῆτος τῆς ἰσοβίου εἰρήνης, κλίνεται καὶ ὑποκλίνεται πρὸς τὰς δυνάμεις, καὶ ἀσπάζεται τὰ κράσπεδα τῶν μοναρχικωτέρων ἐξ αὐτῶν, τὴν δεξιάν τῶν δημοκρατικωτέρων καὶ διακωρτύρεται ὅτι χωρὶς αὐτὰς δὲν εἶναι τίποτε, ὅτι δὲν ἔχει ἰδίαν θέλησιν, οὕτε ἰδίαν ἐνέργειαν, ἀπειλεῖ νὰ ἀποσπᾷ εἰς δυνατὸν ἐκ τοῦ τρέμοντος κορμοῦ του καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὸν ἐγκέφαλον καὶ δώσει αὐτὰ ὡς ἐνέχυρον εἰς τὴν Εὐρώπην ἣτις εἰς ὅλα αὐτὰ ἡ μείδιξις ἡ ἀγανακτεῖ καὶ διώκει, ἡ ὑπόσχεται ὡς ὑπόσχεται ὁ κ. Κουμουνοῦρος εἰς ἐξ μνηστῆρας μετὰ τῆς αὐτῆς θετικότητος μίαν καὶ τὴν αὐτὴν θέσιν.

Μετὰ τὸ κεφαλαῖωδες αὐτὸ ἀμάρτημα τῆς ἑλληνικῆς διπλωματίας, ὅπερ ὁ κ. Τρικούπης καὶ ἡμνήστευσε καὶ κατέπει, διότι ἀκριβῶς προσεβίβαζε τοὺς σκοποὺς του, οἱ ὅποιοι σκοποὶ του εἶναι ὅταν δὲν ἀρχῇ αὐτὸς τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἑλλάς νὰ μὴν κάμῃ τίποτε καὶ ὑπὲρ τοῦ τίποτε αὐτοῦ ἀκριβῶς συνετάχθησαν οἱ τὴν κυβέρνησιν τοῦ τόπου τότε ἀποτελοῦντες Κουμουνοῦρος καὶ Δελγηιάννης, οἱ δύο ἀρχιπολιτευόμενοι δίστασαν ἐν τοῖς ἐλαχίστοις καὶ ἐν ὧν δίστασαντο συνηνοῦντο, ὡς ἐρασταὶ οἵτινες ἐρίζουν καὶ συνωθονται κάποτε, διότι τοῦτο θυμπεῖ τὴν ἠδυσθέειαν των καὶ διότι προβλέπουν ὅτι ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ἀκροβολισμοὶ θὰ καταλήξουν εἰς ἑ.α βαθὺν ἀμείλικτον ἐναγκαλισμὸν. Ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς αἰδοῦνται αἱ δύο κορυφαὶ τῶν πολιτικῶν μας νὰ παραστήσωσι δημοσίᾳ τὸν ἐναγκαλισμὸν αὐτὸν, ἀλλὰ νὰ εἴπω βέβαιον ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν συγκροτοῦσι τὴν φωνικωτέραν μάχην, εἴαν εἶχον τὴν τύχην τοῦ ταχυδακτυλουργοῦ Bargeon νὰ γίνον ἐπὶ τινος στιγμῆς ἀφαντοί, θὰ ὤρουν ὁ εἰς εἰς τὴν ἀγκάλην τοῦ ἄλλου καὶ θὰ κατηπάζοντο μέχρι πρώτου αἵματος—ἐκ δηγμάτων ἱρωτικῶν.

Ἐν τίνι ἀληθῶς δίστασαν ; Ὁ εἰς ἐμέμεστο τοῦ ἄλλου ὅτι ἐν τῷ Συνεδρίῳ τοῦ Βερολίνου εἶχε τὰ ὄμματα ἄλλου ἐστραμμένα, ἀποστερῶν οὕτω βραδινὴν ὄψιν ἀπὸ τοῦ εἰλικριεστάτου τῆς Ἑλλάδος φίλου, τοῦ λόρδου Βικονσφίλδ' ὁ ἄλλος ἀντεπεξήρχετο λέγων ὅτι εἴαν ἀντιπροσώπωνε τὸν ἑλληνισμὸν καὶ ὅχι τὴν Ἑλλάδα, ὁ λόρδος Σάλσβαρν θὰ μᾶς ἐγέλα μετὰ πλατωνικὰς διοικητικὰς μεταρρυθμίσεις, αἵτινες ἐν Τουρκίᾳ δὲν ἔχουν οὕτε αὐτὴν κἂν τὴν ἀξίαν τῆς πλατωνικότητος καὶ θὰ ἐστερούμεθα οὕτω καὶ αὐτοῦ τοῦ κουτσου-στραβοῦ **24ου** ἄρθρου τοῦ Βερολίνου. Ὁ

εἰς ἐξήτει 18 χιλιάδας στρατοῦ· ὁ ἄλλος ἐπεζήτη μετὰ βροντῶν καὶ φωνῶν, ἐπίβζων ἐκ τῆς διαφορᾶς βεβαίαν τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, 16 χιλιάδας στρατοῦ· ὁ εἰς ἤθελε μέγα ἔλλειμμα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν διὰ νὰ τρομάξωμεν τὴν Εὐρώπην· ὁ ἄλλος μικρὸν ἔλλειμμα διὰ νὰ μὴ τρομάξωμεν τὴν Ἑλλάδα. Κατόπιν ἦλθον καὶ αἱ μεγαλειότητες διαφωνίαι. Ἰκούσθησαν τὰ μεγάλα λόγια περὶ στρατοῦ ἐκπαιδεύσεως καὶ στρατοῦ ὑπηρεσίας. Ἐξωκρίσθη ἡ πατρις νὰ μὴ πωληθῶν πεντακῶσια κτήνη, ἴσως διότι θὰ ἤλαττοῦτο ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἑλλήνων. Ἔως οὗτο ἐλύθη τὸ πραγματικὸν ζήτημα· ἔπεσε δηλαδὴ ὁ Κουμουνοῦρος καὶ ἀνέστη ὁ Τρικούπης.

Καὶ τότε ἤρχισε νέος ἀγὼν, σύνθημα ἔχων τὴν Συνδιάσκεψιν τοῦ Βερολίνου.

Ὁ ἀπαρασκευάσας τὴν Ἑλλάδα ἔξοχος ἀνὴρ ἐσώθη ἀπὸ μεγάλου κινδύνου τῆς μικρᾶς διαόλις του, διότι ἡ χαρὰ ἦν ἠθιχθὴ ἐπὶ τῷ Ἡρακλεῖω ἄθλῳ τῆς Συνδιασκέψεως τὸν εἶχε κλονίσει ἀπὸ κεφαλῆς μέγχοι ποδῶν. Πρῶτον σημεῖον παραφροσύνης· ὁ ἀνελθὼν ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν μὲ καθαρῶς εἰρηνικὸν πρόγραμμα τὸ ὅποιον ἐμελλε νὰ ζῆσῃ ὅπου ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τοῦ ἄλφα—σταθμοῦ εἰς τὸν ὅποιον, καθὰ ἐκήρυτεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, εὐρίσκειτο τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα—μεταβῆ εἰς τὸ ὠμέγα καὶ φαντασθῆτε πόσος θὰ ἀπηρεῖτο χρίνος ἀφοῦ διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἄλφα ἰδέσθῃ νὰ παρέλθῃ δλόκληρος πενταεστία· ὁ ἀρχίσας τὴν εὐφημον διάλυσιν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ στρατοῦ τῆς ὑπηρεσίας ὑπελόγιζε τὴν Συνδιάσκεψιν—τὸ ἔργον τοῦ Γλάδστωνος—ἔργον τῆς ἐντιμότητος του· δευτέρον σημεῖον παραφροσύνης· διότι ἐξήνεγκε τὸ ὑπερήφανον ἐκεῖνο «ἀποδέχομαι» ἐπὶ τῇ ἀνακοινώσει τῆς ἀποφάσεως τῆς Συνδιασκέψεως, ἐνόμισεν ὅτι ἠδύνατο νὰ ἀναστατώσῃ ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ καταλάβῃ τὰς ἐπιδικασθείσας χώρας οὐχὶ διὰ στρατοῦ γεγυμνασμένου, ἀλλὰ διὰ στρατοῦ ὅστι· τοῦλάχιστον μετὰ ἐν ἔτος θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ κινήσῃ. Ἐὰν εἶχε τὴν τόλμην ἐφ' ἣ ἔκαυχάτο, ὄφειλεν ἐκεῖνο τὸ ἀποδέχομαι νὰ τὸ συνοδεύσῃ μετὰ τὴν ἐξοδὸν τοῦ στρατοῦ ἐπιχειρῶν οὕτω μίαν πρέλλαν ἣτις δυνατὸν νὰ εἶχεν αἰσίαν τὴν ἔκδοσιν.

Τοῦλάχιστον θὰ ἀπεδείκνυεν εἰς τὴν ξαναμωραμένην Εὐρώπην ὅτι δὲν ὀφείλει νὰ παίξῃ μετὰ τὴν φιλοτιμίαν μικρῶν ἠθῶν οὕτε δαπάναις αὐτῶν νὰ ἐπιχειρῇ κατὰ πᾶσαν διετίαν τὴν παράστασιν κωμωδιῶν, τὰς ὁποίας ἄλλοτε ὀνομάζει Συνέδρια, ἄλλοτε Συνδιασκέψεις πρώτας καὶ ἄλλοτε Συνδιασκέψεις δευτέρας. Καὶ τότε μόνον θὰ ἐφαίνετο λογικὴ ἡ ἐξήγησις τὴν ὅποιαν ἀπατῶν ἄχρι τοῦδε ἑαυτὸν, Βουλὴν καὶ τόπον ἐδίδεν εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν ὁ κ. Τρικούπης. Διότι ἡ Συνδιάσκεψις ἡ ἐσθμαινεν ἀδελιαν κατοχῆς τῶν δυνάμεων μετ' ἐπαγγελίας ἀποκρούσεως τῆς Τουρκίας ἐν περιπτώσει ἀντιστάσεως, καὶ τότε δὲν ἀπηρεῖτο στρατὸς δέκα ἡλικιωῶν, ἀλλὰ στρατὸς ἀμέσου κατοχῆς ἡ ἐσθμαινεν, ὡς ἐσθμαινεν, νέαν διπλωματικὴν τοῦ ζητήματος φάσιν καὶ τότε δὲν ἀπηρεῖτο κἀνένας στρατὸς. Τρίτον σημεῖον παραφροσύνης, διότι ἔχραμεν καὶ τέταρτον· ὁ δημοσιογραφικὸς ἀγὼν—καὶ ἀγὼν δημοσιογραφικὸς ὅταν τὸ μὲν ὄργανον δι' οὗ γίνεται εἶναι ἐφημερὶς· ἐπίσημος, ὡς ὁ «Ἦρα», ὁ δὲ κύριος ὅστις τὴν ἀναλαμβάνει εἶνε πρωθυπουργὸς τοῦ τόπου, ἀποβαίνει ἐπίσημότερος τοῦ συνήθους καὶ γίνεται οἰονεὶ ἀγὼν τοῦ τόπου—τὸν ὅποιον ἀνέλαθεν ὁ κύριος Τρικούπης ἐν ἐπτασελίῳ κυρίῳ ἄρθρῳ τῆς «Ἦρας» τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο γεγραμμένον οὐχὶ ὑπὸ καλᾶμου πολιτικοῦ, ἀλλ' ὑπὸ χειρὸς πυγμάχου, βαρῦ, σκληρὸν, σχεδὸν κτηνώδες, σκοπὸν εἶχε ν' ἀφαιρέσῃ πᾶσαν ἀξίαν καὶ πᾶν κύρος ἀπὸ τοῦ **24** ἄρ-

θρου τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου καὶ τοῦ 11'. πρωτοκόλλου τῆς αὐτῆς συνθήκης· τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα ἐφέρετο ἐγκυκλοκλίους ἠσθάνετο ἀσφαλῶς ὑπὸ τὴν ἐθραν τοῦ γραφείου του ἂν οὐχὶ κἀλοντας ἀνθρακκας βεβαίως ὅμως ἦιστα εὐοσμον ὑγρασίαν, προκληθεῖσαν ἐκ τῆς ἐν Γαλλίᾳ παρὰ πολλοῖς τῶν πολιτευτῶν κρατησάσης Βισμαρκοφοβίας. **Σὰν τὴ Δίρα!**

Καὶ τώρα ἰστάμεθα ἀπέναντι τοῦ διλήμματος ἡ μιμούμενοι τοὺς χαρτοπαίκτης τῆς πρώτης τοῦ «Ἔτους, οἵτινες παίξουν ὅτι ἔχουν καὶ ὅτι δὲν ἔχουν, νὰ παίξωμεν ἐπ' ἀδελῶν παρελθόν καὶ μέλλον τῆς Ἑλλάδος ἡ νὰ ἀποδείξωμεν τὸν «ἔξογον ἄνδρα» μαινόμενον καὶ τὸν ἀπαρασκευάσαντα τὴν Ἑλλάδα» παρασκευαστὴν μιᾶς ἦιστα ἐντίμου ὑποχωρήσεως.

Τί δὲ γίνεται μετὰ τὸν κ. Κουμουνοῦρον ; Ἐρίσταται καὶ αὐτὸς τὰς μωρίας τοῦ κ. Τρικούπη, ὅπως ὁ κ. Τρικούπης ὑπέστη τὰς μωρίας τοῦ κ. Κουμουνοῦρου. Ἀντιπολιτευόμενος κατέκρινε τὴν Ἕπιστρατείαν, ἐνεθάρρυνε τοὺς ἰδιόκους του νὰ μὴ προσέρχωνται, κατεδίκαζε διὰ τὸ ὄργανον του τὴν συγκάλεσιν τῶν δέκα ἡλικιωῶν, ἐπρότιμα τὴν σύγκλησιν τῆς ἐφεδρείας, ἐν τῇ Βουλῇ ἐξοστόμισε τὴν φοβεράν λέξιν : αὐτογνωμόνως, ἦτις ἔχυσε σατανικὸν φῶς ἐπ' ὅλης τῆς κωμωδίας τῆς ἐπιστρατείας καὶ παρουσίασε τὸν ταλαίπωρον Τρικούπην ἄλλον Φάουστ τὸν ὅποιον ἔσπυρεν εἰς τὴν Κόλασιν ὁ Μιφιστοριλῆς τοῦ ἐγωῦσμοῦ του. ἀλλὰ καὶ μετ' ὅλα ταῦτα ὡς νὰ ἦσαν οἱ δύο ἀρχηγοὶ Σιαμαῖοι συγκεκολλημένοι ἐμπροσθεν ἡ ὀπισθεν, ἡ κατάδικοι συνδεδεμένοι διὰ τῆς αὐτῆς ἀλύσεως, οὐ μόνον δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐπιθέσῃ χεῖρα ἐπὶ τοῦ προγράμματος τοῦ προκατόχου του, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνέπτυξε καὶ τὸ ἐξέτεινε καὶ τὸ κατέστησεν εἶδος βαράθρου, προωρισμένον νὰ καταβροχθίσῃ τὴν μὲν ὅλα τὰ χρήματα καὶ ὅλους τοὺς πόρους, ἐν δὲ ἀνάγκῃ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ὅλας τὰς ἐλπίδας καὶ ὅλους τοὺς υἱούς τῆς Ἑλλάδος.

Ἐὰν θέλετε πρὶν σὰν ἀφίσω διὰ σήμερον νὰ μάθητε καὶ τὴν κατάστασιν τῶν εὐρωπαϊκῶν πραγμάτων, ἐντὸς τῶν ὁποίων μοιραίως ὡς μέταξα ἐντὸς βᾶμβδακος εἶναι πεπλεγμένη ἡ ὑπαρξίς μας, ἰδοὺ ἡ εἰκὼν των ἐν τρισίν ἡ τέσσασι γραμμαῖς : Ἡ Συνδιάσκεψις ἔφαγε τὸ Συνέδριον· ἡ διαιτησία ἔφαγε τὴν Συνδιάσκεψιν· τὴν διαιτησίαν τρώγει ἡ νέα Συνδιάσκεψις διὰ νὰ τὴν φάγῃ καὶ αὐτὴν τίς οἶδε ποῖον νέον ἐκτρομα τῆς ὑδρωπικιώσεως εὐρωπαϊκῆς κοιλίας.

Ἐνῶ ἐτοιμάζομαι διὰ τὴν Γ'. ἐπιστολήν μου, ὁ κ. Φιλήμων ἔχει γράψῃ τὸ τρίτον ἄρθρον του περὶ τῶν τριῶν γαλλικῶν ἐγκυκλίων, ὑπερασπιζόμενος τὸ κύρος τῶν ἀποφάσεων τῆς Συνδιασκέψεως τοῦ Βερολίνου.

Ἀθήνησι, 12 Ἰανουαρίου. Ἀγαθίλαος.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Μετὰ προσοχῆς διερευνῶν τις τὰ ἐγγράφα τοῦ γηραιοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν τῆς Γαλλίας, ἀνακαλύπτει ὅτι ὁ κ. Σαιντ' Ἰλλέρ, συντάσων τὰς ἐν λόγῳ παραδόξους ἐγκυκλίους ἠσθάνετο ἀσφαλῶς ὑπὸ τὴν ἐθραν τοῦ γραφείου του ἂν οὐχὶ κἀλοντας ἀνθρακκας βεβαίως ὅμως ἦιστα εὐοσμον ὑγρασίαν, προκληθεῖσαν ἐκ τῆς ἐν Γαλλίᾳ παρὰ πολλοῖς τῶν πολιτευτῶν κρατησάσης Βισμαρκοφοβίας. **Σὰν τὴ Δίρα!**

Καὶ ἄλλο ἐκ τῆς *Βλευθερίας* : «*Διαδίδει ὁ γραμματεὺς τῆς γερμανικῆς προσεβίας . . . γεῦμα.*»

Ἐν παραθύρῳ τοῦ καταστήματος Μάϊφарт μεταξὺ παλῶν κομψοτεχνιμάτων καὶ φωτογραφιῶν ποικίλων ἦν ἐκτεθειμένη σὺν ἄλλοις τοῖς πλαστικοῖς ἔργοις καὶ ἡ «τῶν τριῶν χαριτῶν», ἀς ἡ χεῖρ διασπῆμου τεχνίτου παρήγαγεν ἐν πάσῃ τῇ δυνατῇ γυμνότητι ἐκ τῆς ἀρχῆς ὅτι ἐπὶ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἔζων τὰ πλάσματα ταῦτα, τὸ ἐπάγγελμα τῆς Κας Λιζιὲ ἐκρίνετο ἦιστα ἀπαραίτητος πολυτέλεια. Πλακιώτης τις τύπος κατόπιν ὀρθοτάτων ἄλλως τε παρατηρήσεων ἐπὶ τοῦ ἔργου, ἐκφρασθεῖσων μετ' ἀναλόγου γλωσσικῆς γυμνότητος ἐπέφερε καὶ τὴν ἀκόλουθον :

— Βρακὶ δὲν εἶχαν νὰ φορέσουν καὶ τοὺς ἔλειπε ἡ φωτογραφία. Γι' αὐτὸ πάει νὰ μᾶς παρ' ὁ διάολος!

ΕΝ ΤΗ ΑΘΗΝΑΙΚΗ ΕΚΘΕΣΕΙ.

(Ἀπ' εἰδῶ καὶ ἄπ' ἐκεῖ)

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν πλησιάζων τὸν κ. Μ. Μελάν : — Ἐλα εἰς ποῦ ξέρεις νὰ δώσω ποιά εἶναι τὰ καλὰ.

Ὁ κ. Βροῦτος ἔχει ἐκτεθειμένα τὸν *Ἀχιλλεῖα* καὶ τὸν *Πάριν*, δύο κομψὰ ἀγαθματάκια. Ὁ Ἀχιλλεὺς εἶνε ὅ,τι κωμωδουτρον καὶ κωμῶσχημον.

Ὁ ἐξῆς διάλογος μεταξὺ δύο : — Καὶ γιατί ἔχει ὁ Ἀχιλλεὺς τόσῳ ἀνοικτὸν τὸ στόμα ; — Δὲν καταλαβαίνεις ; Θέλει νὰ φάγῃ τὸν Πάριν.

Ὁ κ. Πενταζῆς ἔχει γράψῃ τὸ *Φάληρον*· κατὰ τὸ σύνηθές του, ὁ οὐρανὸς εἶνε καταγάλαχος· καὶ ὅλα δεικνύουσι ὅτι ἡ ἐποχὴ τῆς γραφῆς εἶνε θερινή.

Τοῦτο ὅμως δὲν ἐμπόδιζε τὸν ἔξογον ζωγράφον νὰ παραστήσῃ ὡς οἰκιστὰς τοῦ Φαλήρου δύο . . . ὄνους. Ταλαίπωροι Γιαννόπουλε, Κεχαγιᾶ, Ἀξελέ!

— Μὰ τί διάβολο, ὅπου πάγω παντοῦ Λύτρας ! Ποῖος θὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀπολύτρωσιν ;

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ.

III

Τὸ τρίτον ἐν ταῖς αἰθούσαις εἰσελθόντες, εὐρέθημεν ἐν μέσῳ ὁμίλων ἀμφοτέρων τῶν φύλων γαλλιστὶ λαλούντων, διοπτροφόρων καὶ μὴ, καὶ ποικίλας ἐκφερόντων κρίσεις, αἰτινες γαλλιστὶ προφερόμεναι, πολὺ ὅμως ἀπέχουσαι τοῦ νὰ ᾧσι καὶ κατ' οὐσίαν τοιαῦται, ἐβόμβουον περὶ τὰ ᾧτά μας.

**

Τὸ ἔμφυτον ἐν τῷ Ἑλληνι καὶ πάλιν ἐθαυμάζομεν τοῦ πιθηκίζειν πάθος, καὶ βλέποντες ἄνδρας ἐκ γενετῆς Ἑλληνας ἢ τοῦλάχιστον ἐπὶ τούτῳ καυχωμένους, προσπαθοῦντας νὰ ἐνοστερισθῶσι τὴν γαλλικὴν, ὡς μητρικὴν τῶν γλῶσσων, ἀπειτείνωμεν πρὸς ἑαυτοὺς τὴν ἐξῆς ἐρώτησιν, ἐάν τοῦτ' αὐτὸ πράττωσι οἱ ἐν Γαλλίᾳ ἄνθρωποι, δηλαδὴ κατέχωνται ὑπὸ τῆς αὐτῆς τοῦ ἑλληνίζειν μανίας, οἷας ἡμεῖς τοῦ γαλλίζειν. Τὴν ἀπάντησιν εὕρομεν πρόχειρον, ἀναλογισθέντες, ὅτι πρὸ τίνος καὶ ἐν Γαλλίᾳ εἰσῆλθη ἐν τοῖς σχολείοις ἡ γλῶσσα τοῦ Πινδάρου, ἥτοι ἡ μητρικὴ ἡμῶν καὶ τῶν ἄνω μνημονευθέντων γλῶσσα.

**

Ὅπως δὴ ποτε ἀσκεπεῖς ὥραϊαν τοπογραφίαν θεώμενοι ὀλίγω κατ' ὀλίγον ἀφῆρημεν, ἐνῶ ἐνταῦτ' ὀύσηχοι ἀντιἀρμονικῶν ἐξικονοῦντο μέχρις ἡμῶν γαλλικαὶ φράσεις. Οὕτω βουκαλιζόμενοι ὑπὸ γαλλικοῦ βόμβου, ἤρχισαμεν ἀκόντες νὰ σκεπτόμεθα γαλλιστὶ, ἀναγινώσκοντες τὰ κάτωθι τῶν εἰκόνων προσκεκολλημένα χαρτάρια, τὰ περιέχοντα τὸ ὄνομα τοῦ καλλιτέχνου καὶ τὸ ἀντικείμενον ὅπερ ἡ εἰκὼν παρίστασι. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀκριβῶς ἀπέθαντι εἰκόνας τοῦ κ. Λεμπέση παριστανούσης αὐλὴν τινα ἐν Μεγάρου εὐρεθέντες ἀνεγινώσκομεν κάτωθι ἀντὶ courage, courage τὸ κατ' ἀρχαίαν ἐνομίσαμεν ὅτι ἦτο λάθος τυπογραφικόν, κάλλιον ὅμως παρατηρήσαντες εἶδομεν ὅτι ἦτο χειρόγραφον. Περαιτέρω ὑπὸ τὸ γύψινον τοῦ κ. Βιτσάρη σύμπλεγμα τὸ παριστάνον λέοντα, ὑπὸ δορυφόρου νεανίου φονευόμενον, κατὰ γαλλικὴν γραφὴν groupe en plâtre, ὅπερ οὔτε τὴν ἦν ἐπιγράφει τοῦ καλλιτέχνου οὔτε ἄλλο τι, πλὴν ὅτι, ἐδ' παρὼν ὄγκος εἶνε ἐκ γύψου σύμπλεγμα, πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἂν εἴλεπε οὐδεμίαν θὰ ἐπέφερον ἑλλειψιν, ὡς καὶ τοῖς τυφλοῖς ψηλαφητόν.

**

Τοιαῦτα καὶ ἄλλα θεώμενοι καὶ ἀκούοντες ἡδέως ὑπεμειδιῶμεν περιφέροντες τὰ βλέμματα καὶ τὰ βήματα ἡμῶν ἀπὸ αἰθούσης εἰς αἰθούσαν, ὅτε ἀπροσδοκῆτως μεταξὺ ἡμῶν καὶ τίνος εἰκόνας παρενέθη ἡ ὑψηλῆ πύλῳ ἰστεμμένη κεφαλὴ τοῦ ὁμογενοῦς κ. Α. Σ. Ἐστράφημεν ἵνα ἴδωμεν ἐάν ἄλλος τις τῶν περιεστώτων ἐπραττε τὸ αὐτὸ, πλὴν ἀπαντες ἤμεθα ἀσκεπεῖς. Ὑπὸ σφοδρᾶς τότε κατελήφθημεν ἐπιθυμίαν νὰ τῷ κρᾶζομεν «βγάλ' τὸ καπέλο σου», φαίνεται δὲ ὅτι ἡ ἐπιθυμία αὕτη τῶσφ ζωηρῶς ἀπετυπώθη ἐπὶ τῶν πέριξ προσώπων, ὥστε ὁ δυστυχῆς πάντων τοὺς ὀφθαλμοὺς βλέπων ἐστραμμένους πρὸς αὐτὸν ἐσπευσε νὰ συμμορφωθῆ πρὸς τὴν ὁμήγουριν. Τὸ δὲ περιεργον ὅτι

κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἰσῆρχοντο καὶ οἱ Ἄγγλοι διπλωμάται μετ' ὅν πῖλον ἀνά χειρας.

Καὶ ταῦτα ἐν παρόδῳ.

**

Ὅλιγα τινα ἐτι νομίζομεν ἀπέριττα περὶ τῶν εἰς τὴν ἐκθεσιν ἀποσταλέντων ἔργων, ἐπ' ὧν δύναται τις νὰ στηρίξῃ ἐλπίδας μέλλοντος δαφνηστεφεοῦς. Ἐργον τι τέχνης ὁποιοῦδήποτε λογιζέται τέλειον ἐάν συγκεντρώσῃ ἐν ἑαυτῷ τὰς δύο ἀρετὰς τοῦ ἀρέσκειν καὶ εἰς τοὺς ὀλίγους ἥτοι τοὺς εἰδήμονας καὶ εἰς τοὺς πολλοὺς· πᾶν ἔργον περιέχον τὴν ἐτέραν τῶν δύο ἄνω μνημονευθεισῶν ἀρετῶν, περικλείει τάλαντον ἀναμφισβήτητον. Τὸ ἀληθὲς ὅμως τάλαντον τὸ ἐπιζῶν τοῦ καλλιτέχνου, εἶνε τὸ τὰς δύο περιέχον ἀρετὰς, εἶνε ὁ χρωστήρ τοῦ Vernet καὶ ὁ ὀκρίβας τοῦ Van Ostade. Βεβαίως ἅπαντες δὲν ἔχουσι τὰς αὐτὰς περὶ ζωγραφικῆς ἰδέας, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διαιρούμενοι, καὶ οἱ μὲν ἀγαπῶντες νὰ ἐντροφῶσιν εἰς τὸ σύνθημα, οἱ δὲ ἐπιτιμῶντες εἰς τὰς δυσπέπτους μελέτας τῆς Φλαμανδικῆς ἢ τίνος ἄλλης σχολῆς. Αἱ τοιαῦται κρίσεις τοῦ διχαζομένου κοινῶν μεγάλῃν εἰς τοὺς καλλιτέχνας φέρουσι βλάβην διότι τούτων οἱ μὲν δημοφιλεῖς οὐδόλως εἰς νέας καταγίνονται σπουδὰς φοβούμενοι μὴ διαλάβωσι τοῦ προορισμοῦ των, οἱ δὲ τοῖς εἰδήμοσι ἀρεστοὶ πνίγουσι τὴν ἰδιοφυίαν των ἐν στενοῖς κύκλοις, καταφρονούντες τὰς ἐπικροτήσεις τοῦ κοινῶν ἄλλ' ὁ ἀληθὲς καλλιτέχνης ἀκολουθῶν τὸ ἴδιον ἑαυτοῦ πνεῦμα (verve), ὀφείλει ἀμφοτέρω νὰ ἐπιζητῆ, διότι ἐκεῖ ἐγκείται ἡ δόξα, ἐκεῖ ἡ αἰωνιότης. Τὸ κατ' ἡμᾶς ὁσάκις ἐδόθη ἡμῖν εὐκαιρία νὰ θαυμάσωμεν ἔργον τι, ἰστάμενοι παρὰ τῷ πλήθει ἠκούομεν τὰς κρίσεις ἢ εἰδήμονες ἐξέφερον, ὁσάκις πάλιν εἰδήμονες ἴσταντο πρὸ τίνος εἰκόνας, συνιστάμεθα μετ' αὐτῶν ἀκούοντες τὴν φωνὴν τοῦ πλήθους. Ἄν ἡ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐκθέσει ἐφαρμογὴ τῶν ἄνω ἐκτεθέντων δύσκολος φαίνεται, τοῦτο ἀποδοτέον εἰς τὴν ἀδιαφορίαν τῶν ἡμετέρων κριτικῶν, καὶ εἰς τὴν τοῦ πλήθους ὀλιγωρίαν. Ἀπαξ τὴν μολυβδίδαν ἀνά χειρας, λαβόντες τὴν ἡμετέραν γνώμην περιορίζομεν ἐπὶ ὀλίγων ἔργων, ὧν ἡ ἀξία παρίσταται ἀπόλυτος καὶ τὰ ξένα αὐτὰ ἐπισκιαζούσα, ἰδίᾳ τῶν ἔργων τῶν κ.κ. Γκούζη καὶ Βολωνάκη. Ἐπὶ ὀλίγων μόνον ἐπαναλαμβάνομεν περιορίζομεθα μὴ θέλοντες νὰ πληγώσωμεν τὴν φιλοτιμίαν νεαρῶν καλλιτεχνῶν, ὧν ἡ ἀξία ὕψ' ἐνὸς μόνον ἔργου ἀντεπροσωπεύθη, καὶ ἐξ οὗ ἀδύνατον νὰ συναγάγωμεν ἀσφαλῆ κρίσιν.

Κ. Ὠνστάμ.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Ἄντισυνταγματάρχης λόγου γινομένου περὶ διαφόρων πραγμάτων ὄχι πολὺ εὐαρέστων, θέτει τέρμα εἰς τὴν συζήτησιν ἐπιλέγων μετ' ἀδιαφορίας :

— Τί με μέλει! Ἄς εἶναι καλὰ ἡ κουμπάρικ μου!

Ἡ σύζυγος ἐξηγητικῶς :

— Πάλι, πάλι με αὐταῖς ταῖς βρωμοκουμπάρικ;

— Μὴν ὑβρίζῃς τὸ βαθμὸν μου, ἀνόητη!

Καὶ ἐπιδεικνύει φιλαρέσκως ἐπὶ τῶν ἐπωμιδῶν του τὰ δύο μεγαλοπρεπῆ κουμπάρια του.

ALBUM.

Μεταξὺ συζύγων :

— Ἀπὸ τίνος μοῦ φαίνεσαι ὀλίγον ψυχρὰ.

— Σκέφθητι ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ χειμῶνος.

**

— Δι' ἐν σου βλέμμα, Μαρία, θὰ ἔδιδον ὄλους τοὺς θησαυροὺς τοῦ κόσμου ἐάν τοὺς εἶχον!

— Καὶ δὲν τοὺς ἔχεις! . . . Τί κρίμα! . . .

**

— Δὲν ἔχω εἰμὴ εἴκοσιν ἔτη, Ἰουλίᾳ, καὶ ἐν τούτοις εἶμαι ἤδη κουρασμένος ἀπὸ αὐτὴν τὴν ζωὴν . . . τόσον κουρασμένος . . . τόσον κουρασμένος . . .

— Μὰ τότε . . . διατί στέκεις ὄρθιος; Ἐλα, κάθησε ἐδῶ . . .

**

— Θεέ μου, ὁ σύζυγός μου ἔρχεται!

— Τί νὰ κάμωμεν;

— Δὲν ὑπάρχει ἄλλη διέξοδος . . . Ἴνα σωθῇ ἡ τιμὴ μου πρέπει . . .

— Ὅμιλοι! . . .

— Ἰδοὺ τὸ παράθυρον, ἐν πῆδημα με σῶζει.

— Ἐμπρός, λοιπόν, Σοφία, ἐγὼ θὰ μείνω ἐδῶ νὰ τὸν κρατήσω ἐάν θελήσῃ νὰ σὲ καταδιώξῃ.

**

Ἡ Κυρία φιλοῦσα τὸ τέκνον της.

— Ὁ πατέρας τοῦ ὀλόκληρος! ὦραϊον καθὼς ἐκεῖνος . . . Ξανθὸ καθὼς ἐκεῖνος! . . .

Ὁ σύζυγος, ὅστις εἰσερχόμενος ἤκουσε τὰς τελευταίας λέξεις :

— Αὐτὸ εἶνε νέον! Πότε ἤμην Ξανθὸς ἐγὼ;

Ἡ σύζυγος ἐν τῇ μεγαλειτέρᾳ ἀταραξίᾳ :

— Ὅταν ἦτο πέντε ἔτων ὑποθέτω.

**

— Μήπως ἐπεθύμησάς ποτε τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου; Εἶνε φρικῶδες ἀμάρτημα, ἔλεγεν εἰς τινα ἐξομολογούμενον ὁ ἱερεὺς.

— Ἰγὼ! . . . Τὴν γυναῖκα ἄλλου! . . . Πάτερ, θὰ ἔδιδον εὐχαρίστως καὶ τὴν ἰδικὴν μου.

**

Μεταξὺ συζύγων ἐπανερχομένων ἐκ τίνος χοροῦ.

— Ὅλοι πλὴν σου, Μαυρίκιε, με περιποιήθησαν, ὄλοι ἐθαύμασαν τὴν σοφίαν μου . . .

— Ὁ σύζυγος στενάζων : αἰγὼ τὴν ἐπλήρωσα!

**

— Καὶ σὺ, Γεώργιε, προτιμᾷς τὰς Ξανθὰς ἢ τὰς μελαγχροινὰς;

— Τὰς μελαγχροινὰς βεβαίως! . . . ἡ σύζυγός μου εἶνε Ξανθὴ.

Ghislanzoni.

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

Ἴκετ' ποῦ τὸ χρυσὸ μου τὸ καναρινάκι

Γύριζε φαῖδρὸ,

Ἄπ' τὸ ἀπαλό του πεταχτὸ κορμάκι

Ἐπεσε μπροστά μου πούπουλο μικρὸ

Ἄπὸ τὸ χρυσὸ μου τὸ καναρινάκι.

Ποῦ τὸ καναρινὶ νὰ τὸ καταλάβῃ!

Τὴ γλυκεῖά λαλιὰ,

Τὰ τρελλὰ τραγούδια μὴ στιγμὴ δὲν παύει

Μέσ' τὴν ἀσημένια τοῦ κλουβιοῦ φωλιὰ.

Ποῦ τὸ καναρινὶ νὰ τὸ καταλάβῃ!

Πάει τὸ πούπουλάκι, μὴ πνοὴ τ' ἀρπάζει*

Ποῦ θὲ νὰ σταθῇ;

Κύττα! πεταλούδα πλουμισμένη μοιάζει*

Ἄπὸ ποῦ λουλουδι θὲ ν' ἀγαπηθῇ;

Πάει τὸ πούπουλάκι, μὴ πνοὴ τ' ἀρπάζει.

Ἐτσι κι' ἀπ' τὴν κόρη ποῦ γοργὴ περνάει

Φεύγει μὴ ματιά.

Τίποτε δὲν ξέρει, οὔτε σταματάει.

Ἄχ! σὲ τίνος στήθη ἀναψε φωτιὰ

Ἡ ματιὰ τῆς κόρης ποῦ γοργὴ περνάει;

Κωστής.

ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΓΑΜΟΣ

Ὁ ἔρως εἶναι ἰατρὸς ὁμοιοπαθητικῶς· θεραπεύει διὰ τῶν ὁμοίων του.

Φέρονται πρὸς τὸν γάμον ὅπως τὰ μικρὰ παιδιὰ μετ' ἡς τούρταις· ἀρχίζουν νὰ τρώγουν ὅλα τὰ κόνιτα καὶ ἐπειτα δὲν μένει παρὰ τὸ ψωμὶ ξερὸ.

Πῶς εἶναι δυνατὴ ἡ οἰκιακὴ εὐδαιμονία; Ὅταν ὁ ἀνὴρ εἶναι κωφὸς καὶ ἡ γυνὴ ἀόμματος.

Ὁ ἔρως τῶν ἀνδρῶν καταμετρεῖται ἀναλόγως τῶν ἀνοσιῶν τὰς ὁποίας κάμνουν· ὁ τῶν γυναικῶν ἀναλόγως τῶν ὀδῶν τοὺς ὁποίους μεταχειρίζονται.

Trilby.

ΜΕΤΑ ΤΑ ΒΠΙΣΤΡΑΤΑ

τοῦ συνεργάτου μας κυρίου Σουρῆ, τόσον λαϊμάργως ὑπὸ τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινῶν καταποθέντα, καὶ τὰ ὅποια τὴν Παρασκευὴν θὰ πωληθῶσιν εἰς τὰς ὁδοὺς, ἀρχεται ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς νέα σειρά :

ΤΑ ΘΟΥΡΙΑ

Θ' ΑΛΘΗ ΚΙ' Η ΕΘΝΟΦΡΟΥΡΑ.

Έμπρός 'στ' ἄρματα καὶ πάλι
Μὲ τὸ βῆμα τὸ ταχὺ
Οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι,
Εὐπατρίδαι καὶ πτωχοί.
Τί χαρὰ μας! τί χαρὰ!
Θ' ἄλθη κι' ἡ ἔθνοφρουρά.

Κι' ἡ γυναῖκες πῆραν φόρα,
Μιᾶς ἐσῆκωσαν τ' αὐτιά,
Κι' ἄνδρες θέλουν νᾶναι τῶρα
Νὰ γλεντοῦν τῇ λιθεντιά.
Τί χαρὰ μας! τί χαρὰ!
Θ' ἄλθη κι' ἡ ἔθνοφρουρά.

Καὶ ὁ Πεταλᾶς ἀκόμα
"Ἐβγάλε γιὰ τὴν πατρίδα
Μὲ τοῦ αἵματος τὸ χρῶμα
Μιὰ φρικτὴ ἐφημερίδα.
Τί χαρὰ μας! τί χαρὰ!
Θ' ἄλθη κι' ἡ ἔθνοφρουρά.

"Ὅλα κόκκινα προβαίνουν
Καὶ Κυβέρνησις καὶ στέμμα . . .
Τάχα τρέλλα νὰ σημαίνουν,
"Ἡ φωτιὰ πολέμου κι' αἷμα;
Τί χαρὰ μας! τί χαρὰ!
Θ' ἄλθη κι' ἡ ἔθνοφρουρά.

Μὲ τὸ κόκκινο μελάνι
Κάθε λόγος ἄς γραφῆ,
Κι' ὅποιος τὸν λεθεντη κάνει
Μὲ τὰ κόκκιν' ἄς βαφῆ.
Τί χαρὰ μας! τί χαρὰ!
Θ' ἄλθη κι' ἡ ἔθνοφρουρά.

Κι' ἐγὼ τᾶσπρα πιὰ τ' ἀφίνω
Καὶ τὰ κόκκινα ζητῶ,
Καὶ κρασὶ σὰν αἷμα πίνω,
Κι' ὅλος κόκκινος πετῶ
Σὰν πουλὶ εἰς τὴ σειρά
Μ' ὄλη τὴν ἔθνοφρουρά.

Souris

ΤΡΕΛΛΑΙΣ.

"Ἄχ, γιὰ ὅλα μ' ἔρχεται σήμερὰ νὰ γράψω
"Ὅσα βλέπω μὲ τὸ νοῦ κι' ὄσα μὲ τὰ μάτια.
Νὰ γαλάσω ἤθελα, ἤθελα νὰ κλάψω,
"Ἦθελα ἢ πέννα μου νὰ γενῆ κομμάτια.

Καὶ νὰ γράφονται μαζῆ ὅλα, καὶ καθένα
Κάτι τι ξεχωριστὸ 'ς τὴ στιγμὴ τὴν ἴδια.
Τῶρα, τόσα πράγματα πᾶνε 'ς τὰ χαμένα!
Νὰ, 'ς τὸ δρόμο δυὸ παιδιῶν βλέπω τὰ παιγνίδια.

Τραγουδεῖ 'ς τὸ πλάγι μου ἡ γειτόνισσά μου,
Καὶ ὁ ἥλιος 'ς τὸ βουνό-κύττα-βασιλεύει,
"Ἐνα τριαντάφυλλο ἔχω ἔμπροστά μου,
Καὶ ὁ νοῦς μου μακρὰ τρέχει, ταξιδεύει.

Πῆγε 'ς τὴν ἀγάπη μου ποῦ μοῦ τῶχει δώσει.
"Ὀχι" πίσω γύρισε τὸ τρελλὸ παιδάκι.
Μιᾶ ξανθὴ ὀπού περνᾷ, γιὰ νὰ καμαρώσῃ
Μὲ κυττάζει—τί χαρὰ! φεύγει—τί φαρμάκι!

"Ἡ καρδιά μου χαίρεται, κλαίει, ἀναγαλλιᾶζει,
Λύπαις μέσα καὶ χαραῖς εἶν' ἀγκαλισμέναις,
Μὲ καθρέφτη ἢ φτωχὴ μὲ καθρέφτη 'μοιάζει
Ποῦ μαζῆ κυττάζονται χίλιαι δυὸ παρθέναις.

Κλάψατε τὸν πόνο μου, τὸν τρελλό μου πόνο!
"Ἦθελα γιὰ χεῖλια δυὸ νᾶγραφα τραγούδια"
Νᾶμμουν δέντρο ἀλλόκοτο, καὶ 'ς τὸν ἴδιο κλῶνο
Νὰ φυτρώνανε τῆς γῆς ὅλα τὰ λουλούδια.

Ἀλεξάνδρεια.

Νίκος.

ΩΣ ΣΗΜΕΙΟΝ ΚΑΙΡΟΥ

πρέπει νὰ λογισθῆ ὅτι αἱ παρούσαι πολεμικαὶ προπαρασκευαὶ ἀνέδειξαν ἀντὶ ἀνδρῶν γυναῖκας Τυρταίους. Πλὴν τοῦ ὄραϊου θουρίου τῆς κ. Δερέκας ἡ *Παλιγγεσία* ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως πολεμικὸν ποίημα τῆς λογιᾶς **Μαριέτας Μπέτσου**. Ἡ ἑλληνὶς στιχοῦργός ἐστὶ γνωστὴ εἰς τὸν ποιητικὸν κόσμον καὶ ἐκ τῆς συλλογῆς τῆς *Μύρτα*, ἐν οἷς εὐαρέστως ἀναγινώσκονται πολλαὶ σελίδες καὶ διὰ τὸ ἀνθρόν τοῦ ὕφους καὶ τῶν αἰσθημάτων τὸ εὐγενὲς καὶ ἰδίως τὴν ὀμαλὴν διαχείρισιν τῆς δημοτικῆς γλώσσης.

ΤΡΕΛΛΑΙΣ

Πολλοὶ σύζυγοι νομίζουν ὅτι βλέπουν ἐν κέραις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν γειτόνις των καὶ δὲν βλέπουν τὰ ἐπὶ κεφαλῆς των δύο.

"Ἡ καρδία γυναικὸς ἠλικιωμένης εἶναι λέβης ἐντὸς τοῦ ὀποῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ βράσῃ ὁ ἔρωσ.

"Ἡ καρδία γυναικὸς εἶναι κλειδωνιά τὴν ὁποῖαν ἀνοίγει τὴν μὲ ἀσημένιο κλειδί.

"Ὁ κοιμώμενος εὐρίσκειται εἰς τὸν ἀντιθάλαμον τῶν ἀνακτόρων τοῦ θανάτου.

"Ἡ ἱατρικὴ εἶναι τέχνη, ἣτις ἀγωνίζεται νὰ ἐκτείνῃ τὸ καυτοῦ τῆς ὑπάρξεως.

"Ὁ χρόνος εἶναι ἀμαξοστοιχία ἣτις μᾶς ἔδηγει εἰς σταθμὸν ὅπου δὲν δίδεται γραμματίον ἐπιστροφῆς.

"Ἡ περιέργεια καὶ ἡ ἀδιακρισία εἶναι τὰ γυαλιὰ τῆς καρδιάς.

"Ὁ ἔρωσ εἶναι κανδήλα τὴν ὁποῖαν ἡ καρδία ἀνάπτει, ἢ ἀδιαφορία σβύνει, τὸ πάθος ξαναάπτει καὶ τὸ γῆρας ἐπὶ τέλους τὴν ἀποτελεῖνει.

Τὸ νὰ φιλῆς κόρην εἰς τὸ μέτωπον εἶναι ὡς νὰ ἔχῃς ἔμπρός σου μπιρτέκι καὶ ὅμως νὰ τρώγῃς τυρόν.

Αἱ καλαὶ ἰδέαι εἶναι ὡς τὰ κομβία τῶν ὑποκαμίσεων μας, τὰ ὅποια πολλὰκις μᾶς λείπουν.

"Ἄφ' ὅτου ἔγινα μισάνθρωπος, ἐπισκέπτομαι τὴν Καλλιτεχνικὴν Ἐκθεσιν. Ἐπιθυμῶ νὰ μένω μόνος.

"Ἄρα βλέπω ἰλάττωμά τι εἰς τὴν γυναῖκά μου σχίζω τὸ πανταλόνι μου" ἔτσι τὴν κἀνω καὶ τὸ διορθώνει.

Οἱ συγγραφεῖς οἵτινες θέλουν νὰ φέρουν τὰ ἔργα των τὸ ὄνομά των διόλου δὲν ἐμοιάζουν τοῦ; ἐραστὰς τῶν ἐγγάμων γυναικῶν.

"Ὁ ἔρωσ εἶναι μυθιστόρημα ὡς ἐκδύται τοῦ ὀποῦ χρῆσιμεύουν αἱ γυναῖκες.

"Ἐὰν ἤμην γυνὴ θὰ ὀνομαζόμην Μαγδαλινὴ, διὰ νὰ εἶμαι πάντοτε ἐτοίμη εἰς μετάνοιαν.

Γυνὴ χωρὶς κορσὲ εἶναι προμαχῶν κατηδαρισμένος.

Κάποτε βρῖσκω μερικὰς γαλλικὰς ἐκφράσεις πολὺ μωρὰς. Λένε: *Κάμνω τὰ γέγεια μου, ἢ κάμνω τὰ νύχια μου, ἐνῶ ἀκριβῶς τὰ ξεκάμνουν.*

Μὲ τὴν ἐλπίδα μπόρει νὰ ζήσῃ ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' οὐδέποτε καὶ νὰ τραφῇ.

Commeison

ΧΡΗΣΙΣ ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΥ

εὐριθεῖσα διὰ τῆς ἐντάσεως τῆς φωνασκίας ἐνὸς ἀναγνώστου τοῦ *«Μὴ Χάνεσαι»*.

"Ὁ Βασιλεὺς ἐλυπήθη διότι ἐν τοῖς Ἄνακτόροις αὐτοῦ ἐξυβρίσθη ὁ κ. Καλλιγᾶς" καὶ ἐλυπήθη τόσον, ὥστε ποθεῖ ὁ ἴδιος νὰ μεταβῆ παρ' ἐκείνῳ, καὶ τῷ ἐκφράσῃ τὴν λύπην του . . . Ἄλλὰ . . . ἡ ἰθιμοταξία; λαμβάνει ὅθεν ἕνα φωνογράφον καὶ λέγει ἀλυπούμαι πολὺ, κ. βουλευτᾶ, διότι, ἐν τῷ οἴκῳ μου, ἐξυβρίσθητε καὶ μάλιστα ὑπ' ἐνὸς τῶν προσφιλῶν μου, βεβαιωθῆτε, παρακαλῶ, ὅτι ἐν ἐκ τῶν προτέρων ἐγνώριζα ὅτι ἤθελε συμβῆ ἴμιν τοιοῦτον τι, ἤθελον καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως μὴ συμβῇ. Καὶ δι' ἐνὸς τῶν θεραπόντων του στέλλει τὸν φωνογράφον πρὸς τὸν κ. Καλλιγᾶν. Ὁ κ. Καλλιγᾶς λαμβάνει τὸν φωνογράφον . . . ἀνοίγει αὐτόν . . . Ἄκουει φωνήν. . . Καὶ . . . φωνὴν τὴν Βασιλικὴν . . . Ὁπισθοδρομεῖ. . . Τυράττεται . . . Ζητεῖ ν' ἀποκαλυφθῇ . . . Ματαίως ὅμως . . . διότι ἐν τῷ οἴκῳ του ὦν, δὲν φορεῖ καπέλο . . . Τί ἀτυχία . . . πῶς νὰ ἀποκαλυφθῇ ἤδη!!! Τόλῳχιστον νὰ φοροῦσε τὸ νυκτικὸ του σκουφάκι!!! Ἄλλὰ . . . Τί εὐτυχία . . . ὁ Β. θεράπων εἶχε φύγει . . . . .»

Achtou Doua.

ΔΙ' ΕΛΛΕΙΨΙΝ

χώρου παρελείψαμεν ἐν τῷ προχθεσινῷ φύλλῳ νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν σοφὸν καθηγητὴν κ. **Δ. Στρούμπου** ὅστις ἐπὶ τῇ παρακλήσει ἡμῶν ἔγραψε διὰ τὸ *«Μὴ Χάνεσαι»* μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν εὐθύμου ἐπιστημονικῆς σαφηνείας τὴν ἐξήγησιν τοῦ **Φωνογράφου**.

Τοιαύταις **ἐκπλήξεσι** συχνὰ θὰ παρασκευάζωμεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν.

A V I S AUX AMATEURS POUR LA DEGOURPURE

BOIS d' accajou, Cèdre odorant, Noyer, Palissandre, Steirisch, Kirsch, Maronnier blanc, Erable mouchetté, Ahorn.

Machines et différents outils à découper, Dessins assorties.

Adresser rue d' Hermès No 212.

chez Mr C. HOUTOPOULOS.

ΘΕΛΕΤΕ

να διώξετε τὸν χειμῶνα ἀπὸ τοῦ σπῆτι σας ; Ἀγοράσατε **Οἴνους Ἀμπαζοπούλου**, λεπτοὺς, εὐώδεις, γνησίους, διὰ τράπεζαν, διὰ φρούτα, δι' ἄνδρας, διὰ γυναῖκας.

Κάτωθεν τῆς Μεγάλῃς οἰκίας Μελά.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ

ἔφθασαν **νεώτατα** σχέδια **λεπτοουργικῆς**, τῆς λεγομένης **δέκουρισε**, πρὸς δὲ καὶ σανίδες τῶν πολυτελεσιέρων εἰδῶν, ἧτοι ἐκ κέδρου, κερασιάς, καστανάς λευκῆς, παλισάνδρου καὶ ἄλλων.

Εἰς τὸ πλάκωμα τοῦ ψύχους ἡ παρέστιος αὐτῆ ἐνασχόλησις σκοτῶνει τὸν καιρὸν εὐδαιμόνως.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ καὶ ΚΟΤΖΙΑ

(Ὁδὸς Ἑρμοῦ).

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΧΑΡΤΟΥ.

ΜΟΝΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

Τῶν Καταστέγων τοῦ παγκοσμίου ἐμπορικῆς ὑπολήψεως Καταστήματος Edler and Krische
τοῦ Ἀννοβέρου.

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Α. ΓΙΑΛΟΥΣΗΣ ΚΑΙ Σ^Δ

Ἐνεκα ἐπιτεχθεισῶν μεταβολῶν εἰς τὸ δρομολόγιον τῆς ἂνω Ἑταιρίας, καὶ ἀξήσεως τῶν προσεγγισίων της οὗ κατὰ τὴν πρώτην τριμηρίαν τοῦ ἔτους 1881 ἀπόλοι καὶ κατάλοι τῶν ἀτμοπλοίων της ὠρίσθησαν ὡς ἔπειτα :

ΑΠΟΠΛΟΙ

Σάββατον 1 π. μ.	Ἐκ Πειραιῶς διὰ Γύθειον, Καλάμας, Πύλον, Μαραθούπολιν, Κυπαρισσίαν, Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Μεσολόγγιον, Πάτρας (ἀνά δεκαπενθήμερον ἧτοι τὴν 10 καὶ 24 Ἰανουαρ. 7 καὶ 21 Φεβρουαρ. 7 καὶ 21 Μαρτ).
Κυριακὴν 10 μ. μ.	Ἐκ Πειραιῶς διὰ Σύρον καὶ ἐκείθεν, διὰ συναντήσεως μεθ' ἑτέρου ἀτμοπλοίου τῆς αὐτῆς ἑταιρίας, διὰ Κάλυμνον, Κῶ, Σύμην, Ρόδον, Μάκρην καὶ Ἀττάλειαν (ἀνά δεκαπενθήμεριαν ἧτοι τὴν 18 Ἰανουαρίου, 1 καὶ 15 Φεβρουαρίου, 1, 15 καὶ 29 Μαρτίου).
Τρίτην 6 μ. μ.	Ἐκ Πειραιῶς διὰ Χαλκίδα, Στυλίδα, Βῶλον, Θεσσαλονίκην, Ἀθῶν, Καλλιπόλιν καὶ Κωνσταντινούπολιν (ἀνά δεκαπενθήμεριαν ἧτοι τὴν 20 Ἰανουαρίου, 3 καὶ 17 Φεβρουαρίου, 3, 17 καὶ 31 Μαρτίου).
Κυριακὴν 6 π. μ.	Ἐκ Σμύρνης διὰ Χίον, Σύρον, Πειραιᾶ (διὰ συναντήσεως μεθ' ἑτέρου ἀτμοπλοίου τῆς αὐτῆς ἑταιρίας) Κάλυμνον, Κῶ, Σύμην, Ρόδον, Μάκρην καὶ Ἀττάλειαν (ἀνά δεκαπενθήμεριαν ἧτοι τὴν 18 Ἰανουαρίου, 1 καὶ 15 Φεβρουαρίου, 1, 15 καὶ 29 Μαρτίου).
Δευτέραν 10 μ. μ.	Ἐκ Σμύρνης διὰ Κωνσταντινούπολιν κατ' εὐθείαν (ἀνά ἐκάστην δεκαπενθήμεριαν ἧτοι τὴν 12, καὶ 26 Ἰανουαρίου, 2 καὶ 16 Φεβρουαρίου, 2, 16 καὶ 30 Μαρτίου).

ΚΑΤΑΠΛΟΙ

Σάββατον 5 μ. μ.	Εἰς Πειραιᾶ. Ἐκ Γυθείου, Καλαμῶν, Πύλου, Μαραθουπόλεως, Κυπαρισσίας, Πύλου, Κατακώλου, Ζακύνθου καὶ Πατρῶν (ἀνά δεκαπενθήμεριαν ἧτοι τὴν 17 καὶ 31 Ἰανουαρίου, 14 καὶ 28 Φεβρουαρίου, 14 καὶ 28 Μαρτίου).
Τρίτην 6 π. μ.	Εἰς Πειραιᾶ. Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, Σμύρνης, Χίου καὶ Σύρου (ἀνά δεκαπενθήμεριαν ἧτοι τὴν 20 Ἰανουαρίου, 3 καὶ 17 Φεβρουαρίου, 3, 17 καὶ 31 Μαρτίου).
Κυριακὴν 8 μ. μ.	Εἰς Πειραιᾶ. Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, Καλλιπόλεως, Ἀθῶν, Θεσσαλονίκης, Βώλου, Στυλίδος καὶ Χαλκίδος (ἀνά δεκαπενθήμεριαν ἧτοι τὴν 1 καὶ 15 Φεβρουαρίου, 1, 15 καὶ 29 Μαρτίου).
Πέμπτην 8 μ. μ.	Εἰς Σμύρνην. Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως (ἀνά δεκαπενθήμεριαν ἧτοι τὴν 15 καὶ 29 Ἰανουαρίου, 5 καὶ 19 Φεβρουαρίου, 5 καὶ 19 Μαρτίου.)
Δευτέραν 3 μ. μ.	Εἰς Σμύρνην. Ἐξ Ἀτταλείας, Μάκρης, Ρόδου, Σύμης, Κῶ, Καλύμνου, Σύρου, Πειραιῶς καὶ Χίου (ἀνά δεκαπενθήμεριαν ἧτοι τὴν 26 Ἰανουαρίου, 9 καὶ 23 Φεβρουαρίου, 9 καὶ 23 Μαρτίου.)

Περαιτέρω πληροφορίαι δίδονται ἐν Πειραιᾷ μὲν παρὰ τῇ Διευθύνσει, ἐν Ἀθήναις δὲ παρὰ τῷ Πρακτορείῳ αὐτῆς.